

μὴν ἀλείψης τῆς ἀδερφῆς μας τῆς Κυπάρισσος τὸ ροῦχο καὶ
μας φουμίξῃ ἢ μάννα μας (ἐκ παραμυθ. ἀλείψης = ρυπάνης,
φουμίξῃ = ἐπιπλήξῃ) Μάν. 2) Προσκόπτω, προσκρούω
βαδίζων Σύμ.: Ἐγροπάτησεν κ' ἐπ-πεσεν κάτω. Συνών.
ταραπατῶ. β) Βαδίζω βραδέως Σύμ.: Ἐγροπάτεν
γὰρ τὸν ἡφτάσουμε.

ἀκροπάχνιστος ἐπίθ. Προπ. (Ἀρτάκ. Πάνορμ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄκρος καὶ τοῦ ἐπιθ. *παχνιστός
< παχνίζει = ρίπτει πάχνην.

Ὁ εἰς ἄκρον καθαρὸς (ὁ λευκότετος ὡς ἡ χιών).

ἀκροπελαγιά ἡ, Ζάκ. Κέρκ. (Νύμφ.) Κεφαλλ. Πε-
λοπν. (Ἀρκαδ. Βούρβουρ. Γορτυν. Κορινθ. Κυνουρ. Μεσ-
σουδεν. Τρίκκ.) — ΚΠασαγιάνν. Μοσκ. 63 ἀκρουπιλαγιά
Θράκ. (Αἰν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀκροπέλαγος. Διὰ τὸν μεταπλασμὸν εἰς
-ιά πβ. ἀκρογυαλιά, ἀκροθαλασσιά, ἀκρολιμνιά.

Αἰγιαλός, παραλία ἐνθ' ἀν.: Ἐπήγαιναν τὴν ἀκροπε-
λαγιά (κατὰ μῆκος τῆς παραλίας) Σουδεν. Μάννα καὶ
θυγατέρα πηγαίναν τὴν ἀκροπελαγιά καὶ ἀπαντήσαν τὸ Χριστό
καὶ τὴν Παναγιά (ἐξ ἐπιδ.) Τρίκκ. Ἐκατεβήκανε οἱ ὑπηρε-
τριες γιὰ λουτρά καὶ βρήκανε τὴν κάσσα 'ς τὴν ἀκροπελαγιά
(ἐκ παραμυθ.) Νύμφ. Ἐξάστραφταν τὰ νερὰ ἀπὸ τοῖς βαρεῖς
πέτρα ἀκροπελαγίαις καὶ ἀπὸ τ' ἀμμουδερά δῶθε τὰ κυμονθάλασσα
ΚΠασαγιάνν. ἐνθ' ἀν. || Ἄσμ.

Ἀπὸ τὴν ἀκροπελαγιά δὲ λείπει τ' ἀηδονάκι
κ' ἐμένα ὅχ τὸ χεῖλάκι μου δὲ λείπει τὸ φαρμάκι
Γορτυν.

Ὅλο τὴν ἀκροπελαγιά π' ἀράζουν τὰ καράβια,
π' ἀράζουν τὰ κλεφτιόπουλλα οἱ Κολοκοτρωναῖοι
Ἀρκαδ.

Νὰ μείνω σὲ κορ'φὴ βουνοῦ φοβοῦμαι ἀπὸ τὸ χιόνι,
νὰ μείνω 'ς ἀκροπελαγιά φοβοῦμαι ἀπὸ τὸ κύμα
Κυνουρ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀκρογυαλιά.

ἀκροπέλαγος τό, ἀμάρτ. ἀκρουπέλαγος Μακεδ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄκρος καὶ τοῦ οὐσ. πέλαγος.

Ἀκροπελαγιά, ὁ ἰδ.: Ἄσμ.

Λάλησι, κοῦκι μ', λάλησι, λάλα, καημέν' ἀηδόνι,
λαλᾷ 'ς ἀκρουπέλαγος ποῦ πλέουν τὰ καράβια.

ἀκροπικρούτσικος ἐπίθ. Κρήτ.

Ἐκ τῶν ἐπιθ. ἄκρος καὶ πικρούτσικος.

Ἀρκετὰ πικρός: Καφές ἀκροπικρούτσικος.

ἀκροπίνω Αἰγιν. κ.ά. — ΚΘεοτόκ. Βιργ. Γεωργ. 66.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἄκρα καὶ τοῦ ρ. πίνω.

Πίνω ὀλίγον τι ἐνθ' ἀν.: Ποίημ.

Οἱ μέλισσες σὲ λαγκαδιές καὶ κάμπους τρογυρίζουν
θερίζοντας τὰ λούλουδα τὰ κοκκινοβαμμένα
καὶ ἀνάλαφρα ἀκροπίνοντας 'ς τῶν ποταμῶν τὸ ρέμα

ΚΘεοτόκ. ἐνθ' ἀν.

ἀκροπλεξούδι τό, Κορσ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄκρος καὶ τοῦ οὐσ. πλεξούδι.

Τὸ ἄκρον τοῦ βοστρύχου: Ἄσμ.

Κόβγει τῆς τ' ἀκριοδάχτυλο, κόβγει τ' ἀκροπλεξούδι.

Ἀκρόπολι ἡ, Ἀθῆν.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. Ἀκρόπολεις.

Εἰρωνικῶς κόρη μεγάλης ἡλικίας (ἢ μεταφ. ἐκ τῶν
ἀρχαίων ἐρειπίων τῆς Ἀκροπόλεως). Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων.

ἀκροπορεύομαι Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἄκρα καὶ τοῦ ρ. πορεύομαι.

Ζῶ ὅπωςδῆποτε, διάγω βίον οἰκονομικὸν κατ' ἀνάγ-
κην, διότι δὲν ἔχω νὰ δαπανῶ πολλά. Συνών. κουτσο-
περνῶ, κουτσοπορεύομαι.

ἀκροποταμιά ἡ, πολλαχ. ἀκρουπουταμιά Θράκ.
(Ἀδριανούπ. Αἰν.) Στερελλ. (Λεπεν.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄκρος καὶ τοῦ οὐσ. ποταμιά.

Ἡ ὄχθη καὶ τὰ παρὰ τὴν ὄχθην ποταμοῦ μέρη, ἡ
παραποτάμιος χώρα ἐνθ' ἀν.: Ἐξεῖλισε τὸ ποτάμι καὶ γιόμισε
ὅλ' ἡ ἀκροποταμιά Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Ἀπὸ τὴν ἀκροπο-
ταμιά κάμμιὰ φωνὴ πρὸ δὲν ἀκούγεται ΓΒλαχογιάνν. Γῦροι
ἀνέμ. 24. Βρίσκει ἕναν κάμπο ποῦ ἦταν ἕνας ποταμὸς ἀπὸ
αἷμα, 'ς τὴν ἀκροποταμιά κάθονταν ἕνας γέρος καὶ ψειρί-
ζονταν (ἐκ παραμυθ.) Δαρδαν. || Ἄσμ.

Ἀπὸ τὴν ἀκροποταμιά δὲ λείπ' ἡ πρασινάδα,
ἡ ἀγάπη χωρὶς κἀκίωμα δὲν ἔχει ὄνοστιμάδα,
Κρήτ. — Ποιήμ.

Σ τὴν ἀκροποταμιάν ἀλάφι ζωγραφίζει
ποῦ σκύφτει τὰ νερὰ νὰ πιῇ τὰ κρυσταλλένια
ΚΚρυστάλλ. Ἔργα 2,29

ΠΑίρνω τὴν ἀκροποταμιά καὶ φτάνω 'ς ἀκροβούνι,
ἐκεῖ ὅπου βγαίνει τὸ νερὸ καὶ ὅπου 'ναι ὁ καταγὸς του
αὐτόθ. 2,39

Σ τὴν ἄχαρη ἀκροποταμιά, 'ς τὴ χέρσα καὶ 'ς τὴν ἔρ'μη,
ὅλα ἦσαν ἄρρωστα κ' ἐγὼ παράλυτος ἐκεῖ

ΚΠαλαμ. Ἀσάλ. ζωή 58. Συνών. ἀκροπόταμος.
Πβ. καὶ ἀκροποταμίτσα.

ἀκροποταμίτσα ἡ, Α'Αντωνιάδ. Χρυσομαλλ. Σφα-
κιῶν 4.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀκροποταμιά.

Μικρὰ παραποτάμιος γῆ: Ποίημ.

Κι ἀρχίζουν νὰ χορεύουνε 'ς τοῖς ἀκροποταμίτσες.

ἀκροπόταμος ὁ, ΜΜαλακάσ. Ἀσφόδ. 60.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄκρος καὶ τοῦ οὐσ. ποταμός.

Ἀκροποταμιά, ὁ ἰδ.: Ποίημ.

Μὰ ἡ δάφνη ἐκεῖ τοῦ ἀκροποτάμου
'ς ἕνα μου δάκρυ τό 'χει πιεῖ || τὸ μυστικὸ μου.

ἀκροποτίζω Κρήτ. κροποτίζω Κάρε.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἄκρα καὶ τοῦ ρ. ποτίζω.

Μόλις, ὀλίγον ποτίζω τι ἐνθ' ἀν.: Ἄσμ.

Σ τὸ περιόλι τῆς τὴν ἡῦρηκα, | τὰ 'ασικά τῆς ἐκροπότιζε
(περιόλι = περιβόλι, 'ασικά = βασιλικά) Κάρε.

ἀκροπρεπίδι τό, ΚΠαλαμ. Ἀσάλ. ζωή 80. Πληθ.
ἀκροπρεπίδια Λεξ. Περίδ. Βυζ. ἀκρουπρεπίδια Μακεδ.
(Καταφύγ.) Στερελλ. (Ἀκαρναν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄκρος καὶ τοῦ οὐσ. πρεπίδι.

